

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Urskov

Citation: Michaëlis, Sophus: "Urskov", i Michaëlis, Sophus: *Solblomster. Titelvignet af Frode Eskesen*, Gyldendal, 1893, s. 155. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_03-shoot-workid68615/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Solblomster. Titelvignet af Frode Eskesen

Urskov.

Dit Kys har aabnet mig dit Hjertes Skove
— en Urskovs dybe hemmelige Nat —
knap tør jeg vove
at trænge ind i dette Djunglekrat.

Jomfruelig er Jorden, jeg betræder,
her satte aldrig nogen Fod sit Spor,
men Blomster kæder
fra Træ til Træ et aldrig søndret Flor.

Og Alt er filtret over med Lianer,
usporligt slynger sig den grønne Snor,
og tæt Plataner
blandt høje, palmetykke Bregner gror.

Det er, som alle Blomster paa mig stirred
med klare Øjne, skinnende af Dugg,
som Luften dirred
af Blomsterhvisken og af Plantesuk.

Som hvide Drømme gaa de mig i Møde,
de sitre sølsomt, naar jeg paa dem ser,
og farves røde,
ret som i Blomsten et Mirakel sker.

Da blinker Evighedens Blaa foroven,
da vaagner hver en Længsel hed og vild
og dybt i Skoven
synker en Regn af Solens gyldne Ild.

O lad mig i dit Hjertes Urskov trænge
og kysse Jordens jomfrukyske Skød
og stirre længe
paa Underblomstens nylig tændte Glød.

Og lad mig knæle i dit Bregnegemme
og græde ud den Synd, som i mig laa,
og sødt fornemme
din kyske Renhed til mit Indre naa.

12. Oktbr. 1893.
